

Kovbojské hry s vůní nafty

C.B. rádio, a tím i volací znaky amerických truckerů, jsou neodmyslitelnou součástí života této komunity. Pomocí vysílaček se navzájem domlouvají prakticky o všem, co může usnadnit každodenní život řidičů za volantem. Informace o stavu silnic, policejních hlídkách, ale také o tom, kde se dá dobře najíst nebo třeba jen zaparkovat. Toto jsou mimo jiné témata, s kterými se lze na kanálech krátkovlnných vysílaček ve Státech setkat. O akci, která se u nás pravidelně koná předposlední víkend v červenci v Krhově nedaleko Blanska, se zde ale informace sehnat nedají. Každý správný fanoušek amerického „hobby truckingu“ u nás však ví, že v tomto termínu se koná již tradiční Big Rig Meeting Convoy, což je setkání majitelů amerických nákladních aut a autobusů.

Stejně jako v loňském roce, i letos se na přilehlém parkovišti u americké restaurace EB Diners v Krhově sešlo velké množství amerických tahačů nejenom od nás, ale tradičně i z Polska. Tato akce se postupně za několik let stala událostí, na kterou

se mnoho lidí těší dlouhé měsíce dopředu. Je to tím, že samotný Convoy se odlišuje od ostatních podobných srazů ve všech směrech, a navíc parta kolem Lukáše Bílého dokáže udělat na této akci pohodovou atmosféru, kde nakonec nechybí ani vtipné situace.

Oproti minulým ročníkům se množství tahačů opět rozrostlo, a to do takové míry, že bylo potřeba parkoviště vyhradit pouze pro velké trucky a busy. Několik málo vanů a osobáků se tak muselo spokojit s přílehlou loukou. Mezi novými účastníky byl například Lukáš Beran

Kanadská verze tahače Kenworth W925. Tahač již v minulosti u nás krátkou dobu jezdil jako showtruck

z Kostelce nad Labem s úplně novým Peterbiltem 579, kterého si nechal na míru postavit ve Spojených státech. Opravdu nádherný, do posledního detailu propracovaný moderní americký tahač, dal návštěvníkům nahlédnout do současné americké produkce trucků. Dalším, kdo překvapil, byl Pavel Hybner z Brna, který před časem dovezl z Texasu klasický Peterbilt 359 z roku 1982, za nímž dnes táhla v soupravě typický americký návěsový přepravník na osobní auta. Ten bohužel musel tentokrát nechat z kapacitních důvodů doma. V dnešní době ke „konvoji“ již neodmyslitelně patří i výprava tahačů a několika osobáků z Polska, kterou organizuje Bartek Soltys spolu s přítelkyní Klaudíí. A tak nejvzdálenější účastník dorazil se svým Kenworthem W900L až z Gdaňska, což je něco přes 750 km. Letos Bartek dovezl mimo jiné i dva unikáty, které se jen tak moc nevidí, a to ani ve Spojených státech. Bartek Soltys z Opole je známý tím, že dokáže sehnat a zároveň dovézt celkem raritní nebo něčím výjimečné tahače nejenom pro sebe, ale také i pro nové

muzeum nákladních vozidel vznikající nedaleko našich hranic na polské straně Krkonoš. Letos spolu s Klaudíí přivezli ukázat dva nádherné kusky. Prvním z nich je Marmon 110P s motorem Cummins NTC 400 BigCam a automatickou převodovkou Allison. Tento tahač z roku 1984 byl vyroben ručně, a to v počtu pouhých 72 kusů v texaském Garlandu. Tahače Marmon byly vždy považovány za „Rolls-Royce“ mezi nákladními automobily. Druhou raritou je na první pohled obyčejný Kenworth K123 z roku 1973, který dovezl na podvalníku za tahačem Freightliner FLA. A čím byl tedy zajímavý? Tento zcela nový, jen 51 let starý tahač, měl najeto pouhých 770 mil a absolvoval jen jednu jedinou jízdu, a to od prodejce k původnímu majiteli. Ten však nedlouho na to zemřel a rodina Kenworth zachovala do dnešních dnů tak, jak byl vyroben. Vše původní, včetně laku, pneumatik i zachovalého interiéru. I samotná matrace na lůžku nebyla nikdy použita. Další zajímavostí jsou i původní prodejní dokumenty a servisní knížky, v kterých nikdo nikdy nelistoval. Tento tahač je doslova

Již tradičně dorazil i „Oslik“, kterého řídil Jarda Votík

Zcela nový Kenworth K123 z roku 1973 má najeto pouhých 770 mil. Takto se dochoval do dnešních dnů

Malosériově vyráběný tahač Marmon 110P z Texasu byl považován za Rolls-Royce mezi americkými nákladními automobily. Výroba byla ukončena v roce 1997

z říše snů, má svoji cenu a byl by hřích s ním někdy jezdit. Bartkovi už prošla rukama celá řada zajímavých amerických tahačů, které mají nějaký ten příběh nebo jsou něčím zajímavé. Určitě budou následovat další, a jak sám říká: „Něco nového se mně už houpe na oceánu.“ Součástí akce je již tradiční sobotní spanilá jízda s utajenou trasou. Konvoj trucků, busů a ostatních amerik se tentokrát vydal směrem na Nové Město na Moravě a zpět přes Kunštát do Krhova. Dvouhodinová vyjížďka celého konvoje byla již tradičně zakončena otočkou na kruhovém objezdu v Černé Hoře. Po celé trase měl konvoj opět velkou podporu přihlížejících. Přeci jenom velké množství amerických tahačů se jen tak po našich silnicích v sobotu neprohání. Po samotném návratu na parkoviště v Krhově následovala už jen volná zábava s večerním promítáním kultovních filmů a samozřejmě také vyhodnocení

nejlepších trucků a předání pohárů a cen. Největší ocenění si však přece jenom zasloužil Lukáš, který spolu s přítelkyní Táňou a kamarády tento sraz pořádá. Za devět let opravdu dokázal posunout akci na úroveň, o které se mu před několika lety ani nezdálo. Vždyť na samotném začátku byl sraz, na který přijeli tehdy čtyři tahače a několik osobních aut. To je však už dnes historie. Nyní je už potřeba začít přemýšlet nad plány na příští desátý jubilejní ročník, který bude podle všeho opět o něco větší. Přesně v době, kdy píšou tyto řádky, se na našich silnicích začaly objevovat další dovezené americké tahače, které určitě zpestří i příští Convoy v Krhově, je tedy opět na co se těšit.

Text: Karel Krejčí
Foto: Karel Krejčí,
David Lukl,
účastníci akce

Peterbilt 359 Pavla Hybnera z Brna. Tahač, který za sebou v dnešních dnech u nás tahá návěsový autopřepravník

Moderní americký tahač Peterbilt 579 Lukáše Berana z Kostelce nad Labem

